

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Sociálnej poisťovne**, so sídlom v Bratislave, Ul. 29, augusta č. 8-10, proti žalovanému **M. D.**, bývajúcemu vo V., zastúpenému JUDr. M. Š., advokátom so sídlom v B., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9 C 61/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. októbra 2009 sp. zn. 13 Co 237/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar na Hronom rozsudkom zo 7. júla 2009 č.k. 9 C 61/2009-34 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 4 575,38 € (137 838 Sk) titulom náhrady škody, ktorá žalobkyni vznikla tým, že uhradila zamestnancovi žalovaného, ktorý utrpel ťažký pracovný úraz, dávky invalidného dôchodkového poistenia v období od 4. decembra 2006 do 3. augusta 2008 v súhrnnej výške 4 575,38 € (137 838 Sk). Rozhodol tak majúc preukázané, že k ťažkému pracovnému úrazu zamestnanca žalovaného došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, ktorý ako zamestnávateľ prevádzkoval briketovací lis v technicky nespôsobilom stave. Žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, súd náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnila.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaného rozsudkom z 20. októbra 2009 sp. zn. 13 Co 237/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď sa stotožnil so správnymi právnymi závermi napadnutého rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu žalovaný podal dovolanie a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť spolu s rozsudkom okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súd neúplne zistil skutkový stav, keď neskúmal spoluzavinenie samotného zamestnanca na vzniku ťažkého pracovného úrazu, ktorý porušil nielen prevádzkový poriadok, ale na pracovisko vstúpil a konal v neprítomnosti zamestnávateľa svojvoľne a navyše pod vplyvom alkoholu. Samotná skutočnosť, že v tejto veci bol trestne stíhaný, na konanie poškodeného nemá žiaden vplyv. Zároveň uviedol, že požiadal o obnovu trestného konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1 P 97/2003 a jeho návrh je vedený na tomto súde pod sp. zn. 1 Nt 31/2009.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Žalovaným napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z vyššie uvedených rozsudkov, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolací súd vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a existencia väd tejto povahy v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Dovolateľ súdom nižších stupňov vytýka, že pri rozhodovaní vychádzali z neúplných, resp. nesprávnych skutkových zistení. V danom prípade ide po stránke obsahovej o námietku, že v konaní došlo k tzv. inej (než v § 237 O.s.p. vymenovanej) procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; takáto dovolateľom tvrdená vada (i keby k nej v konaní došlo) by bola síce relevantným dovolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), sama o sebe by ale nezakladala prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho sa dovolací súd otázkou, či je konanie skutočne postihnuté touto inou vadou konania nezaoberal, pretože by to prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené ani vady podľa § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Vzhľadom na právnu úpravu odvolacieho konania sa nezaoberal rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov tohto konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Keďže ale žalobkyňa nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd jej náhradu trov nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková